YLVÄS

4 ♦ 93

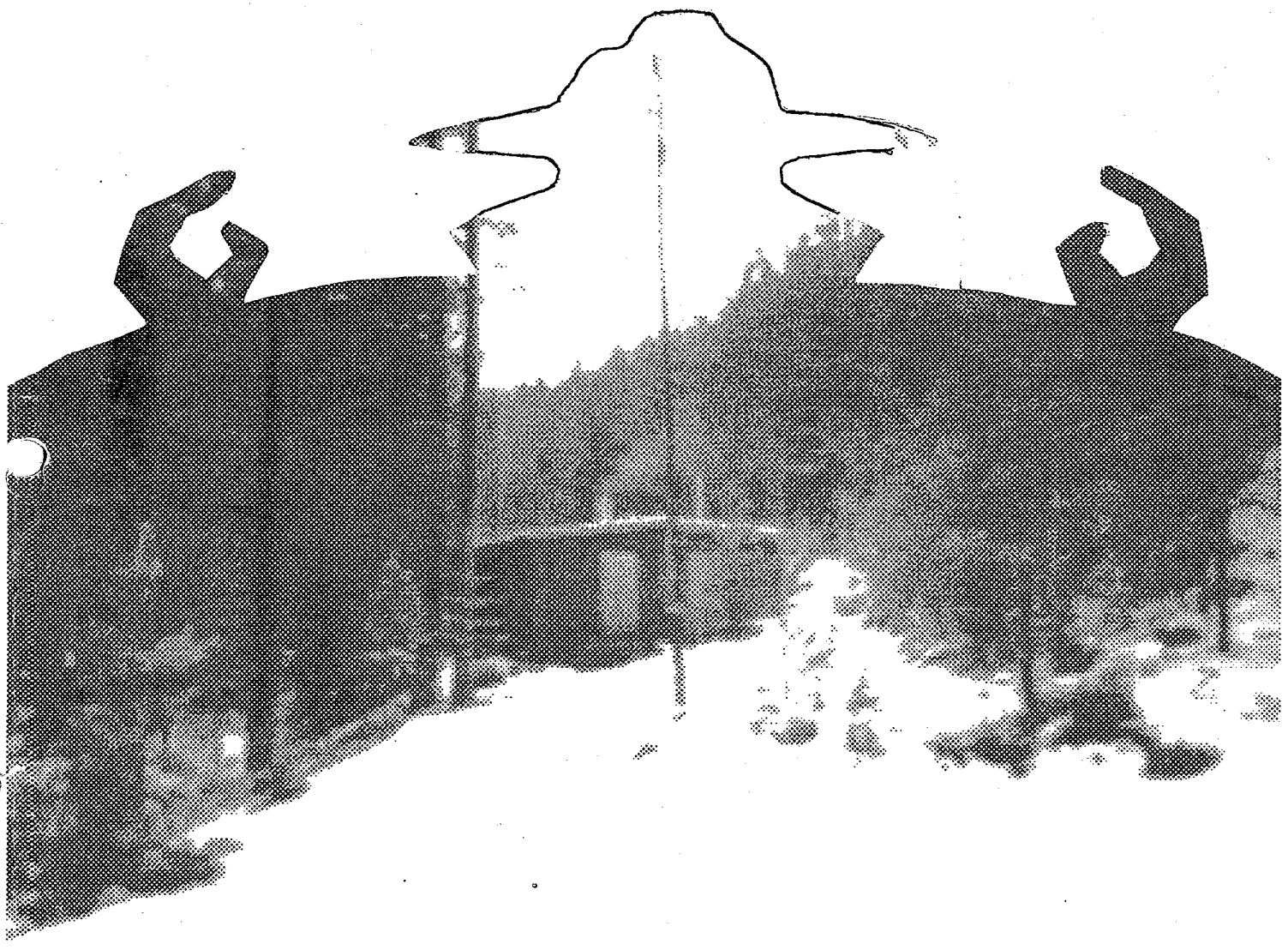

Johtajat! Missä toiminta?

-Pääkirjoitus-

On se kumma mikä meidän lippukuntaamme vaivaa. Siinä vaiheessa kun "noustaan" vartioympyröistä vaeltajiin muuttuvat metsäreissut pelkiksi makkaransyönti-tapahtumiksi ja ylipäätänsä aktiivinen toiminta vähene seinään. Toiminnan vähentymisestä keskusteltiin edellisessä hallituksen kokouksessa. Siinä esitettiin mm. seuraavia syitä: Ei ole aikaa, On muitakin asioita kuin partio, Jengiä ei lähde järjestetyille reissuille. Lippukunnasamme on arviolta 30 johtaja/vaeltajaikäistä jäsentä, joten on mielestäni melko omituista kun johonkin reissuun yms. tarvitaan ko. jengiä, niin 90% ilmoittaa että heillä on jonkin ehdoton muu meno. Jos ei ole reissuja niin mitä ihmettä me sitten Ylvin puitteissa tehdään? On tienkin totta, että iän karttuessa tulee muita tärkeitä aikaa vaativia asioita mutta silti...

Esimerkiksi Vaeltajien kokouksessa käy keskim. 10-20 % vaeltajista ja tämä johtaa automaattisesti valtermannin ryytymiseen kun kerran järjestettyihinkään tapahtumiin ei oteta osaa. Tästä seuraa taas, että valtermanni ei viitsi enää järjestää tapahtumia.

Uskon kuitenkin, että jos tämä porukka järjestäisi yhdessä jotain vaativampaa ja kiehtovampaa toimintaa muuttuisi tilanne täysin. Esim pikku kotimaan vaellus voisi olla "poikaa". **Mutta siihenkin tarvitaan innostuneita osanottajia!!**

Jos näihin ongelmiin ei löydy mitään ratkaisua, niin ei pidä yllättyä kun jengi jättää toiminnan.

Siis kaikki mukaan toimintaan näin hommat ei kasaudu vain harvojen päälle. Jos joku väittää, että ko. toimenpiteet saavat partioinnin tuntumaan väkinäiseltä työn teolta, niin miltä se sitten tuntuu tällä hetkellä niistä, jotka yrittävät järjestää jotakin. Päinvastoin, jos kaikki lähtevät toimintaan mukaan vastuu toiminnasta jakautuu suuremmalle joukolle. Tämä taas poistaa hommista pakkotyön maun, kun voi niin tarvitessaan jäädä pois jostain tapahtumasta ilman, että tapahtuma kuihtuu kasaan.

Onneksi lippukunnallamme on vielä hyviäkin tapahtumia esim. Ylvin PT-kisat mutta emmehän me tyydy vain muutamaan "hyvään" tapahtumaan/vuosi?? Partio on hauskaa yhdessätoimintaa - Pidetäänhän se sellaisena myös tulevaisuudessa.

Hyvää Joulua ja uutta vuotta kaikille ylveille (ja ylvin mielisille)!!

Päätoimittaja: Seppo merikoski

YLVÄS

– Entertainment for scouts –

TOIMITUS

Päätoimittaja:
Seppo Merikoski

Muut toimittajat:
Pete Risku
Sasu Karkiainen

Taitto:
Seppo Merikoski

Piirrokset:
Seppo Merikoski
Pete Risku
Kari Röyskö
Piia Solehmainen

Toimituksen osoite
Seppo Merikoski
Lyhdetie 7
33480 Ylöjärvi

Painopaikka:
Tampereen Yleiskopio

Seuraavan Ylväisyn
Deadline 20.3.1994
Huom. ! Jutut
toimitukseen
10.3.1993 mennessä

Pikku painovirhepaholainen pääsi iskemään viimenumeroon. Tarkkaavaiset lukijat huomasivat, että Kärppä-vartion retken nimi ei ollut Tortsi vaan Torsti! Kirjeenvaihtajamme Kainuun takamailta huomautti, että sanojen "voin" ja "tyytyväisenä" väliin olisi kuulunut pilkku. Juhlahumussa tuli myös vähän paisuteltua lamojen määrää, joita siis on kaksi eikä kolme. Olemme kovin pahoillamme kyseisistä virheistä. Minä, päätoimittaja lupaan henkilökohtaisesti valvoa ettei tilanne luisu erään Ylöjärveläisen paikallislehden tasolle oikeinkirjoituksen suhteen
- etenkin erisnimien -

Kiitokset Juttujen kirjoittajille!
(H.Merikoski, P.Risku,
L.Haapa, S.Karkiainen ja
A.Lounasmaa)

VALMISTUSAINEET:

KANSI.....1
PÄÄKIRJOITUS.....2
SISÄLTÖ.....3
PASTORIN PAKINAT.....4
VIKKEJÄ TALVIPUKEUTUMISEEN.....5
"MIKSI EN OLLUT KESÄLEIRLLÄ"
KIRJOITUSKILPAILUN SATOA.....8
"JUTTU-PALSTA".....9
REPORTAASI PIIRIN SYYSKOKOUKSESTA.10
KERTOMUS KESÄISESTÄ
KANOOTTIRETKESTÄ.....12
VALTAJIEN SYYSRETKI.....16
TIETOISKU TALVILEIRISTÄ.....18
LPK:n SYYSRETKI.....20
VAELTAJIEN PUUTALKOOT.....22
SUDENPENTU SIVUT.....24
KESKEISIÄ(?) PUHELINNUMEROITA.....26

Pastorin akinat

-Uutta ja vanhaa-

Toimintavuosi 1993 on lopuillaan, ja on siis aika tähyillä etten- ja taaksepäin.- Vuoden osallistumismenestys oli epäilemättä Ylvin avoimet "Siperiasta Itään" PT-kisat. Kisavartioita tuli runsaasti, niin vartiolaisista, vaeltajista kuin otavalaisistakin. Niin ikään syysretkelle oli runsaasti tulijoita, ja järkevää ohjelmaakin oli kehitetty, kiitokset Petelle.

Talvi- ja kesäleiri ovat tunnetusti vartiotoiminnan kulmakiviä. Tänä vuonna niihin näytti iskeneen pahanlaatuinen lama, molemmilla leirilläisiä alle kymmenen ja johtajia minimimäärä -ei hyvä! Pastorin ytimekäs lamalääke kuuluu: Lisää johtajia, lisää markkinointia, lisää uusia toimintamuotoja perinteisen "partioleiri"- käsitteen rinnalle.

Kapasiteettia periaatteessa riittää; 92 kesäleirille saatiin 15 vartio- ja vj-ikäistä, 20 sudenpentua ja yhteensä 9 johtajaa.

Mitäpä kuuluu vaeltajaosastolle? Kunnianhimoinen Skotlannin-matka toteutui elokuussa ja syysretkelläkin oli 10 osallistujaa. Pääsiäisretkellä sitävastoin kuivui tyngäksi. pikkujoulut peruttiin ja viimeinen vaellus löytyy parin vuoden takaa. Ensi vuonna taitaa olla muutoksen aika.

Eipä sitten muuta kuin siunattua joulua itse kullekin ja kaikki mukaan toimintaan . Onnellista partiovuotta -94, joka toivottavasti tuo tullessaan kaksi onnistunutta leiriä, yhteistoimintaa Otavan kanssa, ensimmäiset 2-sarjaiset PT-kisat, retkiä, **vaelluksia** ja muuta säpinää!

Yrjö Ylvisäinen

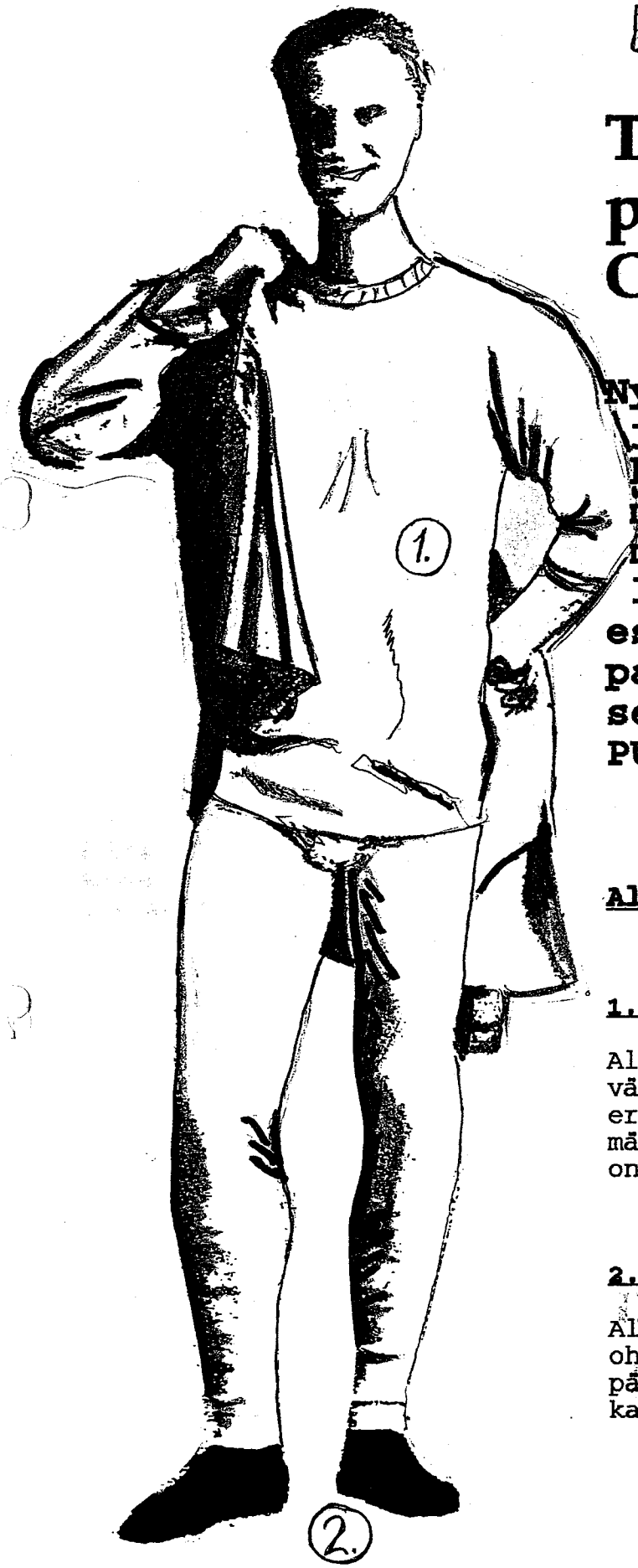

PUKEUDU

Talviretkeilijä, pukeudu OIKEIN!

Nyt kun on talvi ja alkaa talviret keilykausi ongel maksi muodostuu miten välttyä pa lelulta. Tässä esitämme sinulle parhaan mahdolli- sen tavan: KERROS- PUKEUTUMINEN

Alin kerros:

1. Alusvaatteet

Alusvaatteiden on pystyttä- vä imemään hikeä kehosta ja eristämään lämpöä - myös märkänä. Paras materiaali on villa.

2. Sukat

Alimpana on parasta käyttää ohuita villasukkia, joiden päälle vedetään pitkät, karkeat villasukat.

KERROKSIN

Keskikerros

3. Paita

paidan tulee olla villaa tai puuvillaa, sen on oltava niin pitkä, että se peittää lantion.

4. Lämmin pusero

villassa sitoo paljon ilmaa ja sen vuoksi se eristää hyvin lämpöä. Kaksi ohutta puseroa paremman SÄÄTELYMAHDOLLISUUDEN kuin yksi paita

5. Housut

Pitkät tuulen pitävät housut ovat hyvät. Farkut ovat TÄYSIN SOPIMATTOMAT !

6. Kengät

Kenkien tulee olla vahvat ja riittävän suuret. Niihin on mahduttava pohjalliset ja ylimääräiset sukat.

Uloin kerros

7. Päähine

Myssyn on suojattava otsaa ja niskaa. Huonolla säällä voi käyttää ns. "commando" -pipoa, myös vanha kunnon karvalakki on hyvä

8. Käsineet

Alla villa kintaat. Uloimpana tuulen pitävät rukkaset, jotka voi vetää suojaamaan ranteita. Ns. rähinä rukkaset ovat melko hyvät.

9. Tuulipuku

Tuulipuku päästää kosteuden haihtumaan, mutta on saateen pitävä. Puuvilla tai Gore-tex kankaalla on tällaiset ominaisuudet. Anorakin tai takin on peitettävä lantio. Hihojen ja kauluksen kohdalla pitää olla tuuletus mahdollisuus. Housujen on oltava niin väljät, että ne voidaan vetää kenkien päälle.

HUOM
Useampi ohut kerros on aina parempi kuin yksi paksu, mutta tämäkään ei takaa lämpöisyyttä jos seisoskelet paikoillasi.

Kunto-Plus -lehdestä koonnut Pete Risku.

"Miksi en ollut kesäleirillä"

- kirjoituskisa on päättynyt

No niin, satuja kesäleiriltä poisjäämisen syistä on sadellut tänne toimitukseen ja on aika julkaista ne pienin varauksin

Yleisen sarjan voittajaksi selvisi **Rene Rainer Lindfors**, (muita kilpailijoita ei ollut) jonka tarina seuraavan kaltainen:

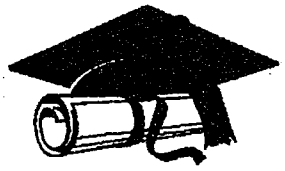

"Suomen armeijalla on kumma käytäntö . Valtion palveluksessa (nukkuminen ja syömi-nen) pitää olla kauniina kesäpäivänäkin, vaikkei sitä välttämättä tahtoisikaan. tämän johdosta en päässyt kesäleirille vaikka olisin halunnutkin. Mutta asia korjaantuu **talvileirillä.(?)**

Vartiolaisten sarjan finaalissa kaksi kilpailijaa:

Ensimmäinen yrittäjä oli **Aura Lounasmaa.** Hänen tarinansa juonen kehittely oli yhtä hidas kuin lukion hissi. Hän oli kummallisesti poiminut tekstitä veljensä nimen, ("... en ollut ILMOittautunut leirille...") josta täällä toimituksessa emme ollet aivan varmoja miten tämä tulisi tulkita mutta vahvimmaksi vaihtoehdoksi nousi ajatus siitä, että Aura yrittää tällä tavoin muistuttaa suurta yleisöä hänen läheisestä sukulaisuudesta Ilmoon ja näin kalastella myötätuntoja(?).

Olemme kuitenkin sitä mieltä, että jokaisen on itse ansaittava arvostuksensa oli sitten kyseessä lusmuilu tai jokin muu.

Emme kuitenkaan julkaise kyseistä kirjoitusta, koska Ylväisy on sitoutunut Ylvin pää-äänen kannattaja ja olemme velvollisia suodattamaan Ylville haitallisia aineksia. Sillä tekstihän on aivan selvä "lusmuilun alkeita" - teos. Kuitenkin teksti ansaitsee erikoismaininnan, tuottihan se meille toimituksen väelle suurta hupia.

Toinen kilpailija oli **Heikki Kamunen.** Näin hän selittelee...

"Kesän lähestyessä YLVIN kesäleirin odotuspaineet nousivat päässäni. Viimeisinä koulupäivinä en pystynyt ajattelemaan muuta kuin kesälomaa ja reippaita retkipäiviä luonnon helmassa ..."

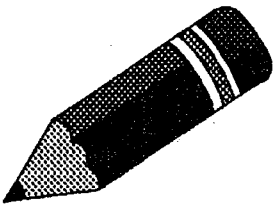

Todelliseksi syyksi paljastui vatsatauti ja päätimme lukijoiden etua ajatellen jättää tarkemmat kuvaukset asiasta pois.

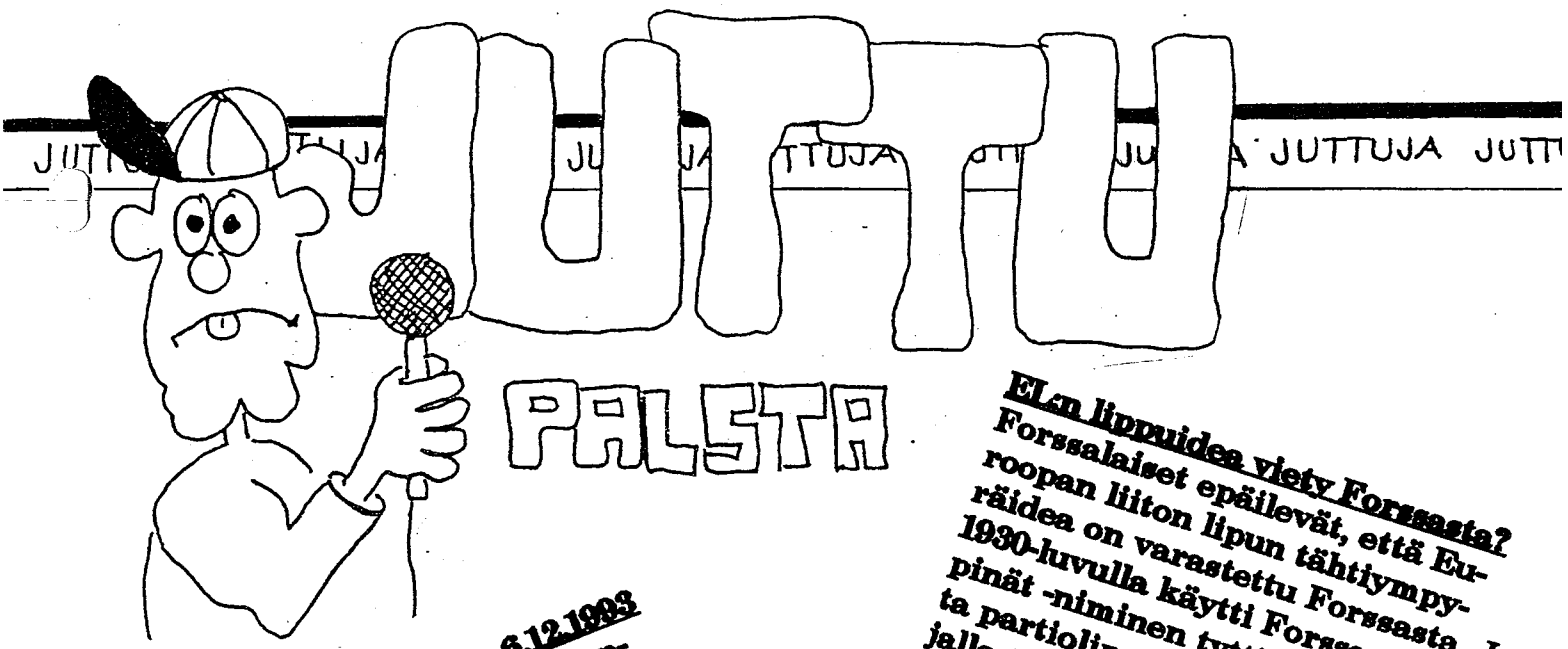

Lupauksenanto-tilaisuus 6.12.1993

Lupauksenantajia oli tänä vuonna ilahduttavan runsaasti. Tilaisuus vietiin kunnialla läpi Borgin vastaanottaessa lupaukset: "...Vartiolaiset! Kohottakaa kolme etusormea ja lausukaa..."

ELn lippuidea viety Forssasta?

Forssalaiset epäilevät, että Euroopan liiton lipun tähtiympyräidea on varastettu Forssasta. Jo 1930-luvulla käytti Forssan Kipinät -niminen tyttöjen lippukunta partiolipussaan sinisellä pohjalla tusinaa kellervää, viisisakaraista tähteä, jotka muodostivat ympyrän. ELn lipussa tähdet ovat vain keltaisia. Kipinöiden lipussa oli lisäksi viisi partiomerkkiä. Lipun suunnitteli piirustuksenopettaja Miili Simpura.

- Aamulehti ?.11. 1993 -

Hyvää joulua ja erinomaista alkavaa vuotta kaille lukijoille!

Kittokset Ilmolle syksyn haravoimittalkoiden järjestämisestä!

Otavan 40-v -juhlat 27.11. 1993:
Juhla oli ihan onnistunut kokonaisuus. Päiväjuhla pidettiin Ylöjärven lukiolla, jonka jälkeen oli sisaruslounas ja iltavesper Ylöjärven kirkossa. Juhlakakku oli hyvää mutta se oli valmiiksi paloiteltua ja sillä oli oma "tarjoilijansa". Miksiköhän...?

Hämeen Piirin syyskokous 20.11.1993 Tampereella.

Kokoustilaksi oli tällä kertaa valittu Pirkkahalli. Valintana se ei ollut järin hyvä, koska saimme jonkin tovin suunnistaa aluella ennenkuin löysimme itse pääkallopaikalle. No, vaivannäkömme palkittiin kahvilla, kakulla ja lihapasteijoilla, myöskin mehua olisi saanut.

Itse kokouksessa käsiteltiin luultavasti ihan asiallisia juttuja, mutta se oli kyllä harmillisen tylsää kuultavaa ja kokouksessa nukkui itse kukin.

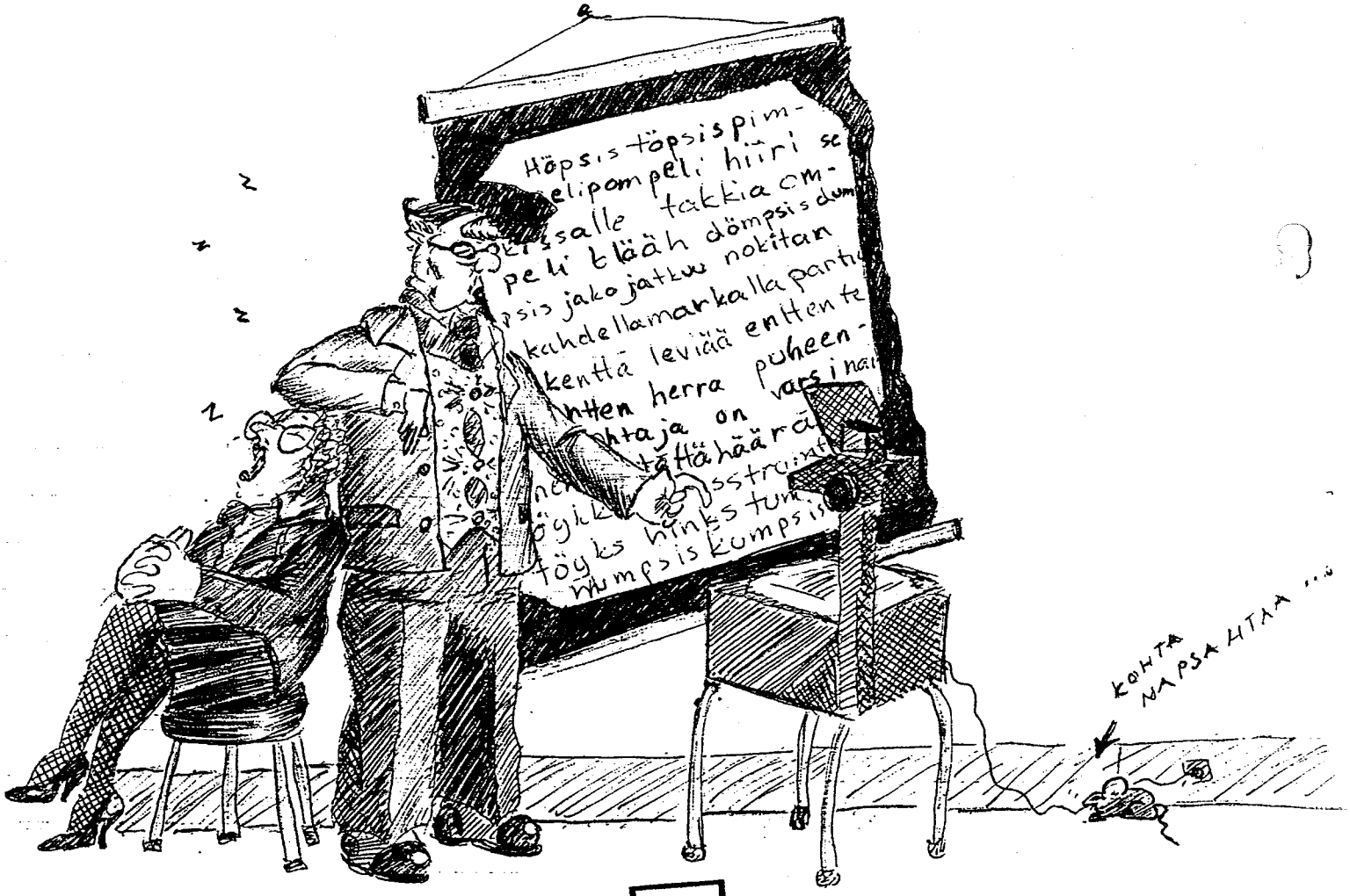

Aikamme tarkkaan laskevina ylveinä keksimme, että tämähän on hyvä paikka harrastaa hieman piirtelyä, niinpä perustimme pienen piirrustuslinjan. Tätä kivaa kesti suhteelliseen kauan, kunnes joku punaniskainen partijohtajasetä tuli mulkoilemaan meitä kovin pahasti, ikäänkuin olisimme suuriakin häirikköjä

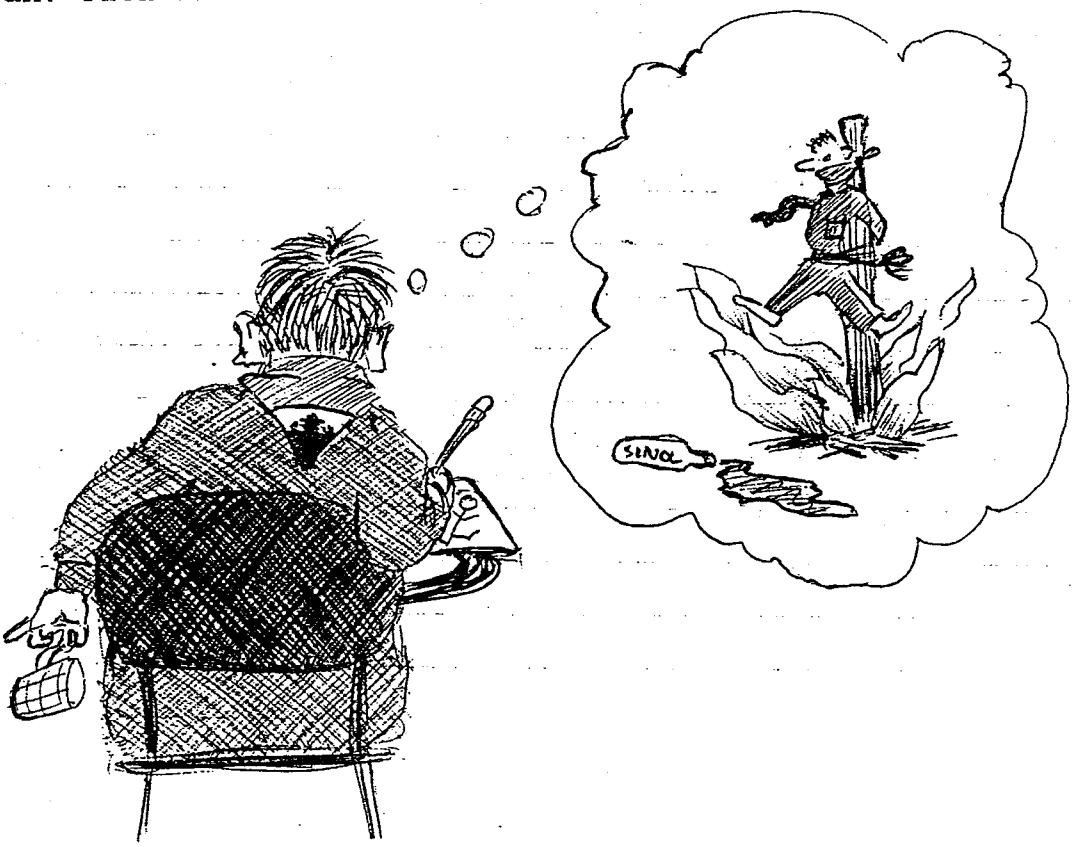

Kokouksen aikana poikien edustajat saivat äänestää jopa kerran. Kaikki ylvin antamat äänet osuivat oikeaan osoitteeseen

Lopuksi söimme lakritsia ja kuljeksimme joulumessuilla, kunnes meidät haettiin pois.

Ylvin edustajina Pete, Seppo ja Piia

Pyry tulee!

Oletko valmis?

KANOOT-TIRET-KELLA

SUO-MESSA

31.7. - 7.8.

1993

KOIRAKIVI - HEINOLA

Kanoottiretkellä 31.7- 7.8 1993

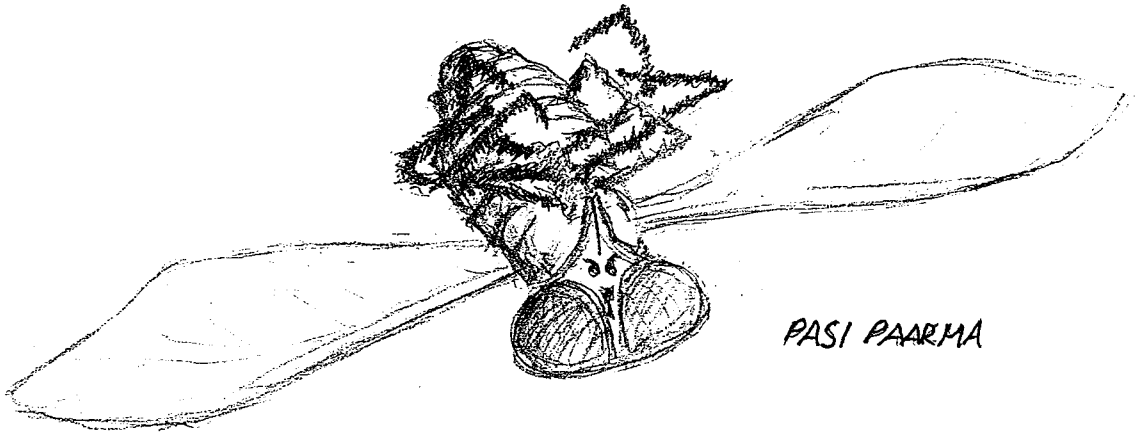

PASI PAARMA

Ollakseen kanoottiretki, niin tämä versio sisälsi heti alkumatkasta yllättävän paljon kantamista ja metsässä kävelyä, arviointivirheemme takia tosin.

Päästyämme lopulta vesille kasvoi melontataitomme uskomattomia vauhtia, jopa niin paljon , että totesimme varsin pian: "Reitti on turhan lyhyt !" Kaseipä tuo harmittanut, ainoastaan aikataulumme olisi tarpeeton.

Tämän johdosta saimme nukkua pitkälle aamupäivään. Olo oli kuin lomalla. Aikatauluttomuutemme soi meille rajattomia mahdollisuuksia, joista meille mieleenpainuvinta oli ruuan valmistus ja ne parituntiset ruokailut. Ruokalistamme olkoon salaisuus, mutta kerrottakoon että ravintomme oli hyvää ja ravitsevaa ja sitä riitti.

Mahtui retkeemme toki murheellisiakin hetkiä. Varmasti eniten retkikuntamme mielialaa laski se kun huomasimme uskollisen retkikumppanimme

SEPPO AAMUPALALLA

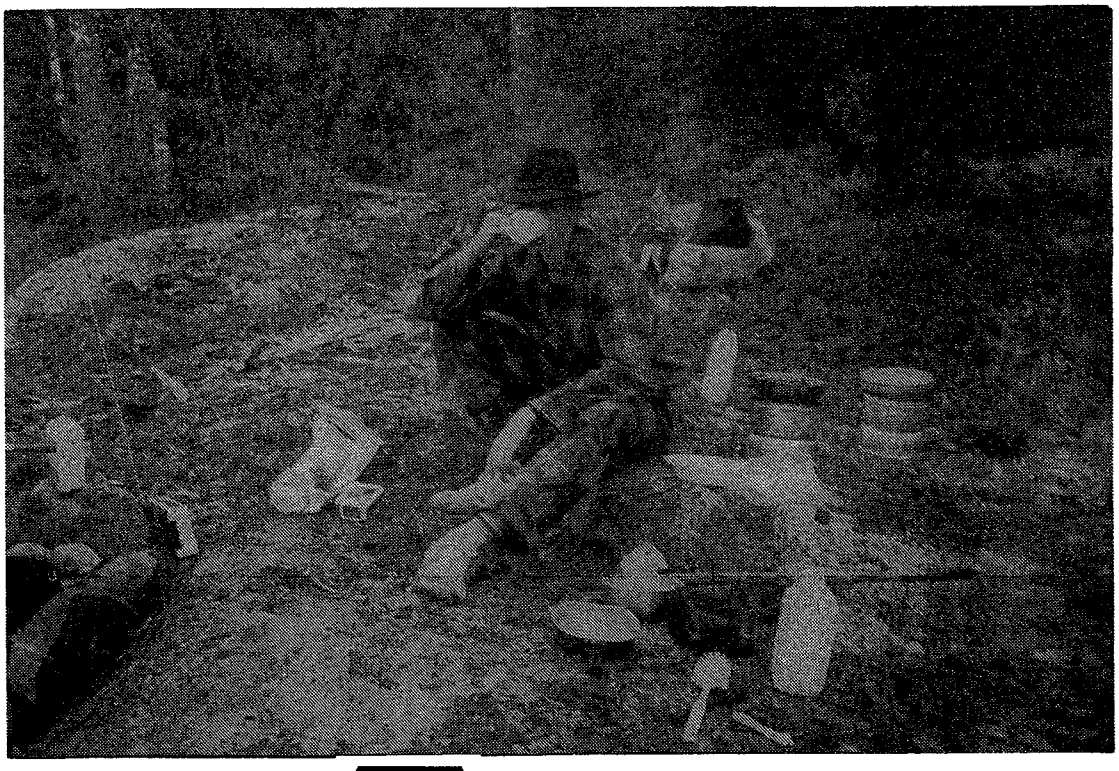

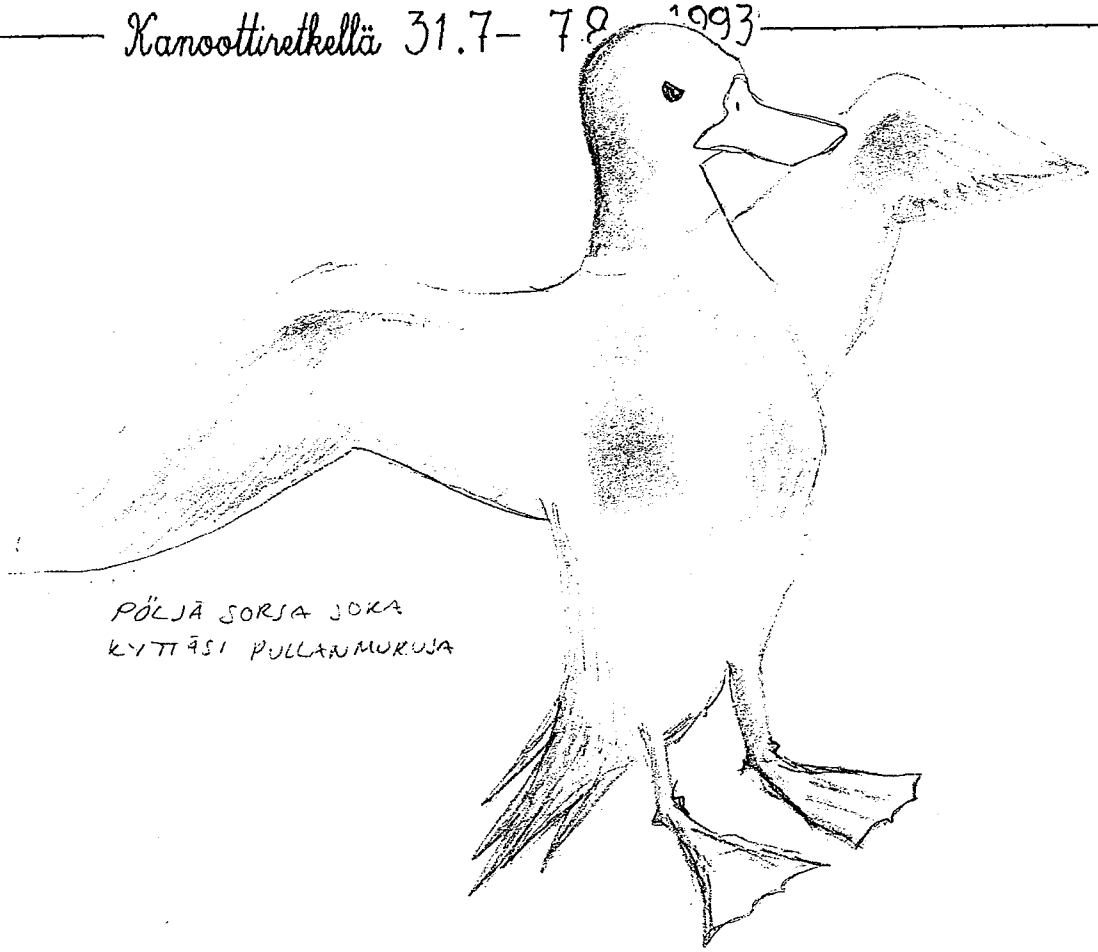

PÖLJÄ SORSA JOKA KYTTÄSI PULLANMURUJA

Pasi Paarman äkillisesti meneh tyneen. Lääkärit arvelivat tod ennäköiseksi kuolinsyyksi ruu miiseen kohdistuneen liikapai neen.

Olkoon vaan vetovoimamme suu ri, mutta siinä vaiheessa kun aamiaiskalliollemme alkoi änke ämään jos jonkin sortin sor sia, toivoin hiljaa, että sen vaikutus ei nyt ihan jokai seen hanheen ulottuisi. Kohte liaasti ohjasimme siivekkäät muualle ja jatkoimme aterioin tia.

Eräässä välissä matkaamme me idän piti käydä täydentämässä ruokavarastojamme Paason kau passa, joka vastoin suunnitel

PAASON EDESMENNYT KAUPPA JA BAARI (ruhelin toimii)

VIHASTUNUT MELOJA PURKAA AGRESSIOITAAN LIIKAPIIRAKKAAN

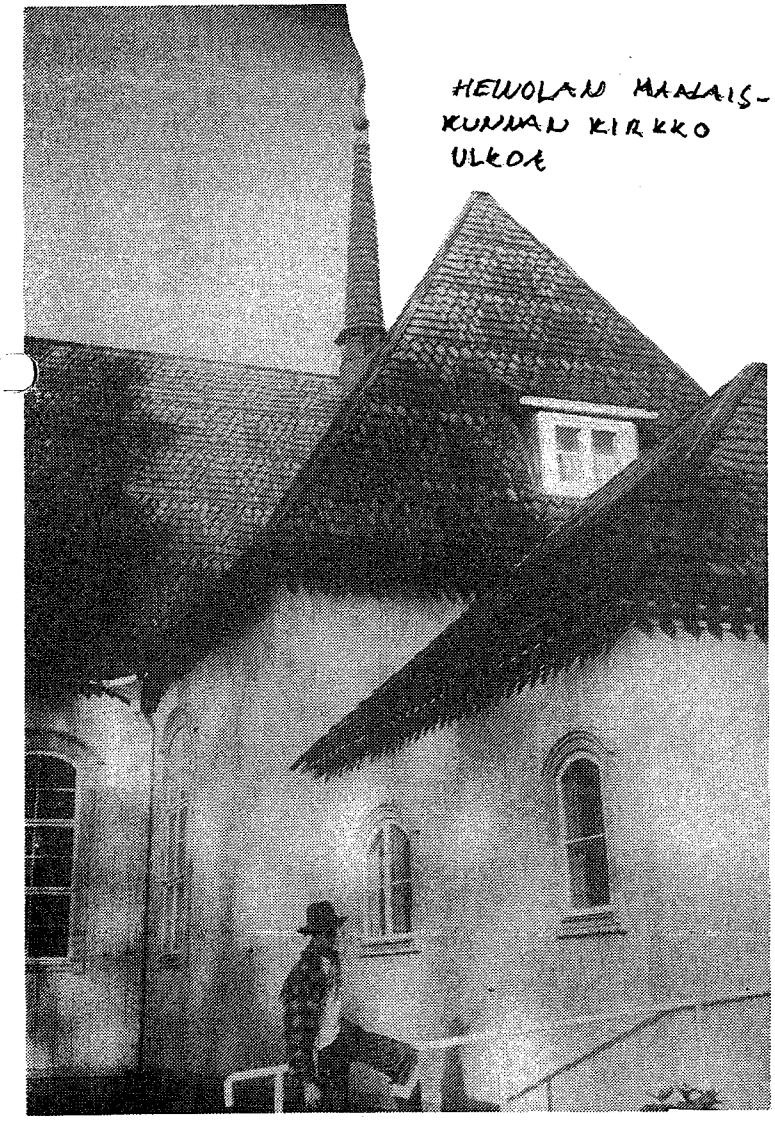

HEINOLAN MAALAIS-KUNNAN KIRKKO ULKOA

miamme oli tehnyt konkurssin. Tämä oli tapahtunut jo vuosia sitten, mutta karttamme ei ollut ajantasalla ja siitä rie mastuneina meloimme heti Viikinäisiin campingille jossa ruokailimme oikein "ravintolassa" ja nautimme muista alueen palveluista kuten tiskipaikasta Täältä ostimme myös pullon VIQUA kivennäisvettä jota nautimme päivän viimeisessä ruokailussa.

Matkaamme sisältyi myös internationaalinen osa kun tapasimme erään Tanskalaisen pariskunnan jonka kanssa rupattelimme muutaman tovin. Kommunikointikielenä oli englanti.

Kulttuuria matkaamme sisältyi aina satunnaisesti, mutta mainittakoon kohteista Heinola MLK:n kirkko, jossa kävimme.

Sää koko retken ajan oli aurinkoinen, ainoastaan kerran satoi; lähtiessämme paluumatkalle.

Retkueen suosikkilause "Hitto tätä jonotusta"

melojat: Seppo M. Pete R
teksti: Pete Risku
kuvat : Pete & Seppo

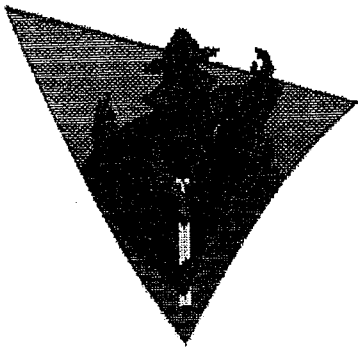

Vaeltajien retki Haukkamaalle 9.-10.10

Me, kymmenen kaunista ja rohkeaa vaeltajaa eli; Ilmo, Kartsa, Rene, Hannu, 2x Anna, Mikko, Seppo, Jouni ja Lasse, starttasimme kololta lauantaina n. Klo 11. (Huom!! Alkuperäinen lähtöaika oli klo 10.) Ajelimme suhteellisen rauhalliseen tahtiin kohti tuntematonta (ainoastaan Ilmo ja Kartsa tiesivät, missä päin tuo tuntematon sijaitsi).

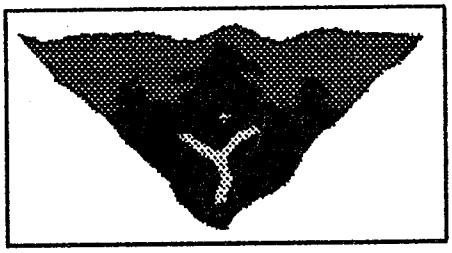

Ohitettuamme Kuru-cityn eräät keksivät haluavansa kahville. Seurauksena oli pysähdys pienen kyläkaupan pihaan. Ilmo ja Mikko neuvottelivat jostakin ja osa porukasta teki vielä viime hetken(heräte)ostoksia. Perille päästyämme(onneksi!) Evästimme ja lisäsimme kuteita. Sitten Mikko och Rene pitivät pienen EA -opetustuokion. Meille opetettiin mm. kuinka laitetaan laastari, jos tulee haava, kuinka sidotaan pää, jos siihen tulee pipi (se side tosiaankin puki hannua) jne, yms...

EA:n jälkeen lähdimme katselemaan paikallisia nähtävyyksiä. Matkan varrella mm. ylitettiin iso oja (joillakin oli hieman vaikeuksia), käytiin välimatkojen arviointi kisa (kukas sen voittikaan,-kun mää en oikein muista...), pojat leikkivät pukkitappelua lahon rungon päällä (lapsi on terve kun se leikkii...) Ja lopuksi hajoittivat sen (...mutta sairas kun se ei lopeta). Kävelylenkkimme oli siis..., mutta maisemat olivat upeita ja matka ei ollut(ihan)liian pitkä. Löysimme kuitenkin vielä takaisin autoille ja pidimme hengähdystauon.

Tauon jälkeen heitimme kamppeet niskaan ja lähdimme sievässä jonossa kulkemaan kohti leiriytymispaikkaa. Levähdettyämme (olihan edellisestä tauosta kulunut jo reilut kymmenen minuuttia) jaoimme työt. Toinen puoli pojista meni hakemaan polttopuita, toinen puoli teltan "keppejä". Sillä välin me Annat katsoimme teltalle hyvän tasaisen paikan. Siinä

sitten tehtiin polttopuita, pystytettiin teltta ja haettiin havuja teltan pohjalle (Ilmon mukaan) sairaasta kuusikosta. Saimme kuitenkin koottua (sairaan) olemattomasta kuusikosta tarpeeksi paljon havuja, jotka hannu ammattimaisesti asetteli telttaan. Joku oli ehtinyt sytyttää nuotion ja vähitellen kaikki kerääntyivät sen ympärille (ensiksi tulleet savuttomalle puolelle).

Illan pimetessä alkoi aika kuitenkin käydä pitkäksi. Ilmo, Mikko ja Rene (ainakin) lähtivät ryömiskelemään jonnekin. Me muut pelasimme Annan keksimää leikkiä, jossa jokaisen piti vuorollaan laulaa tai lausua pätkä laulusta, jossa esiintyi jokin eläin. Samaa laulua ei saanut käyttää kuin kerran, paitsi jos säkeistöissä esiintyi eri eläimiä. Jos ei keksinyt enää mitään putosi pelistä. Ilmo, Mikko ja Rene tulivat välillä takaisin, pelasivat vähän aikaa ja hävisivät taas omille teilleen. Illan aikana tapahtui kaikenlaista. Mikko alkoi hakata jotain kirveellä (äänistä päätellen se ei kuitenkaan ollut elävä olento) ja yhtäkkiä se alkoi karjumaan; oli mukamas hutmaissut itseään kirveellä ja meidän olisi pitänyt mennä auttamaan (hyvästä yrityksestä kymmenen pistettä).

Ilmo tuli pian takaisin, oli ollut laittamassa kamiinaan tulet (tottakai meillä oli kamiina, ei me sinne palelemaan menty). Puhuimme siitä kuinka helppoa olisi ryömiä ihan meidän viereen, meidän sitä huomaamatta kun...

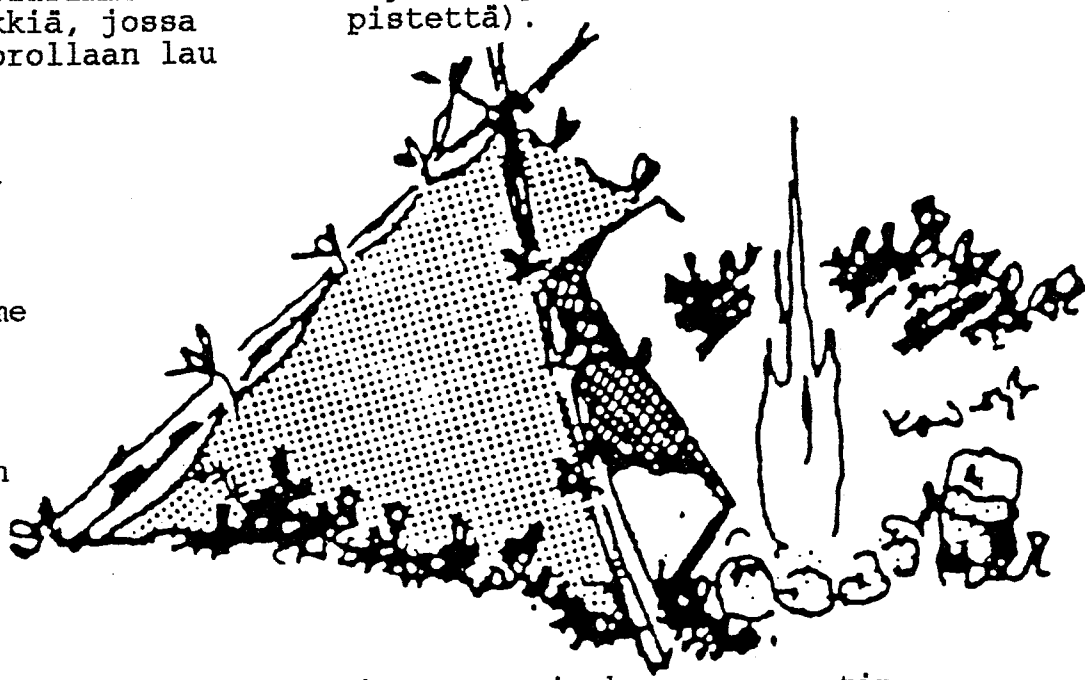

Ilmo heittäytyi selälleen ja huomasi Renen noin kymmenen sentin päässä itsestään, ja Mikkokin nousi ylös aivan meidän takaamme (eivätpä onnistuneet pelästyttämään meitä). Kilpailussa Anna ja Hannu olivat aivan lyömättömiä. Kumpikin lauloi lauluja, joita me muut emme olleet koskaan kuulleet. Vähitellen rupesivat silmäluomet painumaan kiinni ja ihmiset hakeutuivat kohti telttaa. Päätimme ettei pidetä kipinävuoroja, koska kaikilla oli talvimakuupussit, eikä ketään huvittanut valvoa kipinävuorossa. Aamulla nukuimme niin pitkään kun nukutti ja aamupalan jälkeen pakkasimme tavarat, siivosimme leiripaikan ja lähdimme kotiin (ensin piti työntää kartsan talbot käyntiin). Kävimme kurussa kahveella ja pian olimme kotona.

Kiitoksia järjestäjälle/järjestäjille ja tietysti kaikille mukana olleille.

Karu reissu!!!!!!!!!!!!

Anna(1)l.

YLÖJÄRVEN PARTIOLAISTEN YHTEINEN

PYRY

TALVILEIRI

21.-25.2.

1994

KÖMMELISSÄ

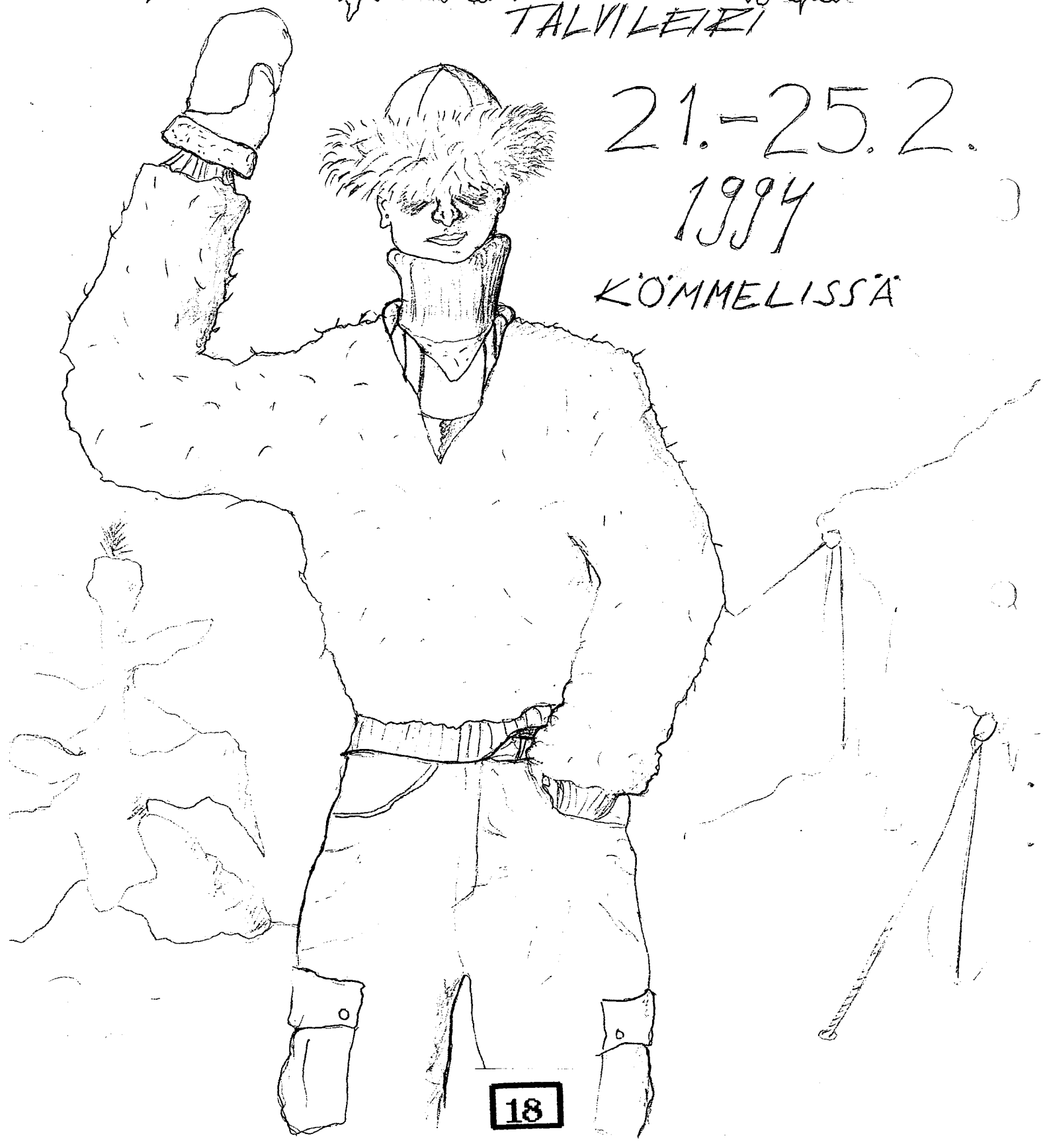

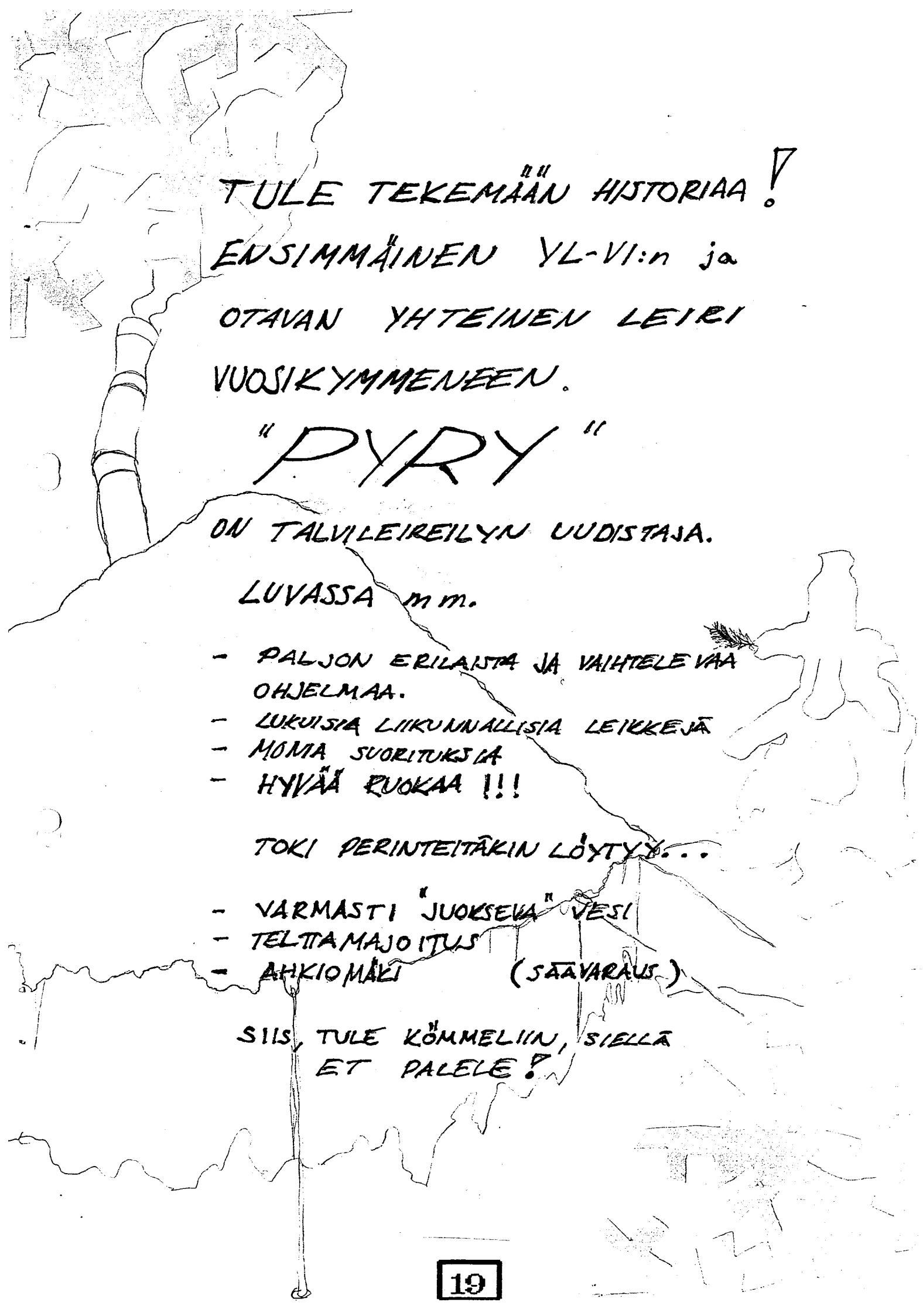

TULE TEKEMÄÄN HISTORIAA!

ENSIMMÄINEN YL-VI:n ja

OTAVAN YHTEINEN LEIRI

VUOSIKYMMENEEN.

"PYRY"

ON TALVILEIREILYN UUDISTAJA.

LUVASSA mm.

- PALJON ERILAISTA JA VAIHTELEVAA OHJELMAA.
- LUKUISIA LIIKUNNALLISIA LEIKKEJÄ
- MONIA SUORITUKSIA
- HYVÄÄ RUOKAA !!!

TOKI PERINTEITÄKIN LÖYTYY...

- VARMASTI "JUOKSEVA" VESI
- TELTTAMAJOITUS
- AHKIOMÄKI (SÄÄVARAUS)

SIIS, TULE KÖMMELIIN, SIELLÄ ET PALELE!

Ylvin syysretki (23-24.10)

Sysi -93

Lippukuntamme perinteinen syysretki järjestettiin Peten (+Sepon) voimin ja se oli suunnattu Pikku-Ahvenistolle. Mukana oli mukavasti porukkaa (mm. Pertsa, Hannu ja Borg). Seuraavassa kokemuksia syysretkestä.

"Siveän sisukkaat suomalaiset sukelsivat sängyistään sairaan sukkelasti, syy sadistisen syysretken suunnittelijan. Samperin siisti sää säteili somasti sievän satumetsän sysimustissa syövereissä. Selkeähkö(?) suunniteltu suunnistusmatka sipsuteltiin sinisilmäisesti syysretken soveltuvaisuutta suurempia sisäistämättä. Sitten syötiin sadomasokistisen soppamestarin syvältä syövereistään syöksemää sotkua"
(Eräänlainen matkakertomus "vaelluksestamme " kohti määränpäätä)

Niin oli varhainen lauantaiaamu. Neljä vaellusryhmää kuljeskeli kohti tuntematonta. Matkan varrella oli useita (?!) rasteja, joilla oli

useita erilaisia tehtäviä. Mistä siis oli kyse ? Sehän oli tietysti lippukuntamme perinteinen syysretki kohti Pikku-Ahvenistoa. Nämä edellä mainitut rastit oli ripoteltu reitin varrelle ja tehtävät rasteilla olivat varsin kinkkisiä. Osanottajiakin leirille oli ilmaantunut varsin mukavasti (enemmänkin olisi tietysti saanut olla), arviolta 20 kappaletta. Niin muuten, jos joku eimukanaollut vielä ihmettelee, mikä tuo edellä ollut "s-kertomus", niin kerrottakoon heille, että se oli eräs rastitehtävä.

Kun olimme päässeet Pikku-Ahveniston rannalle, aloitimme talviteltojen pystytyksen ja puittenteon. Kaikki muu sujuikin varsin hyvin paitsi kiilojen maahanlyönti. En tiedä mistä tuo vaikeus johtui, olisikohan syynä leirijohdon (Pete Risku, Seppo Merikoski) oivallisesti valitsema paikka (jäässä oleva hiekkainen "parkkipaikka"). Jätettäköön se kuitenkin arvailujen varaan.

Teltanpystytyksestä selviydyttyämme oli ruokailun aika (jippii). Kokkinamme toimi Pete Risku. Ruoka oli varsin hyvää (taisi olla nälkä).

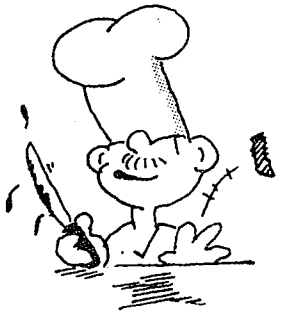

Loppuilta kuluikin sitten erilaisten toimintarastien merkeissä. Mutta sitten... Kun ilta alkoi hämärtää vielä

enemmän lähdimme läheiseen metsään (ihan totta) lipunryöstöön.

Tehnyt Lasse H.

Tappioksi tuosta "leikistä" mainittakoon erään henkilön silmälasit, mutta kuitenkin; eläköön Komsovol! (täh?)

Leikistä luovuttuamme menimme iltanuotion ääreen makkaraa ja lättyjä kärventämään. Kyläisenä lähdimme sieltä sitten koisimaan tai valvomaan kipinämikkovuorossa (ei yhtä aikaa kylläkään) hyvin pystytetyissä kamiinateltoissa. Toisen kamiinanpiippu vain tuppasi narisemaan keskellä yötä.

Seuraavana aamuna söimme sitten puuroa ja kerroimme kommentteja yöstä. Sinä päivänä ei kai varsinaista ohjelmaa ollut, vaan porukka pikemminkin katseli ensilumen tuloa ja kokoili hiljalleen kamppeita sekä etsiskeli Rutasen puukkoa, kunnes oli aika lähteä kotiin.

Vaeltajat! Retki 21-23.1 kömmeliin. Luvassa telttasauna...

Osa I

Syksyisen aamun sarastaessa kuusi ylviä kerääntyi kolon edustalle innosta puhkuen. Mikä oli syynä moiseen innostukseen?
No tietenkin RAHA eli talkoot Pirkkalassa vaeltajien maallisen mammonan lisäämiseksi. Matkaan isä-Merikosken johdolla lähtivät Mikko "The Geggo" Hannula, Seppo Merikoski, Rene Lindfors, Pia Solehmainen, Anna Lounasmaa ja Sasu Karkiainen.

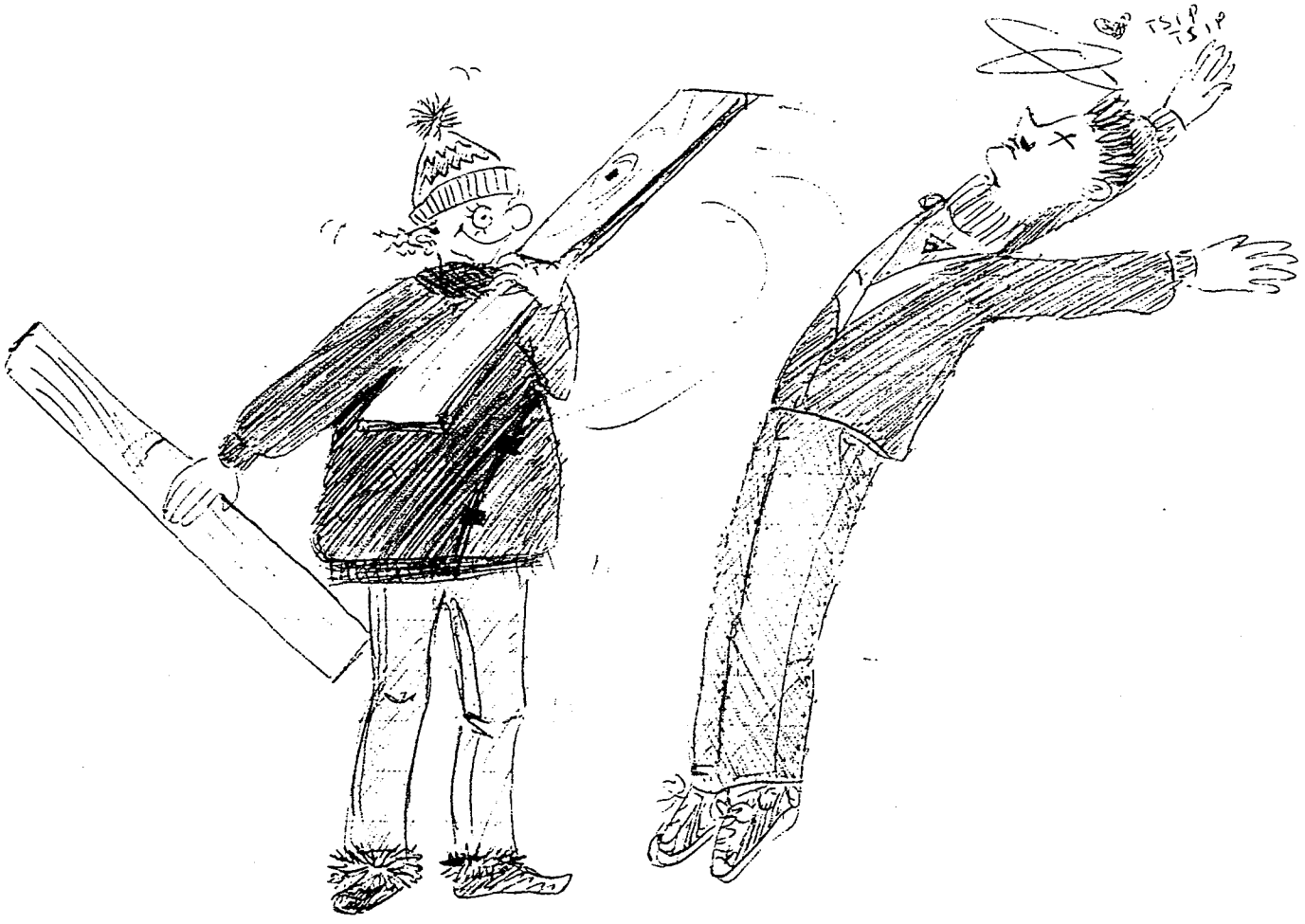

Oppaallamme oli pieniä vaikeuksia oikean talkoopaikan löytä- misessä; harhailimme ensin jonkin lau-tatarhan pihalla, mutta oikea paikka löytyi yhden puhelin-soiton ja muutaman väärän risteyksen jälkeen.

Työmaa näytti melko masentavalta; hervoton läjä lajiteltavaa puutavaraa, mutta ylvien tunnetulla tarmolla tartuimme työhön ja kas kummaa, johan alkoi kasa huveta; hitaasti tosin. Itse työ ei sinänsä ollut kovinkaan vaativaa; ota lauta läjästä ja vie se samaan pinoon muiden samanlaisten lautojen kanssa, useinmiten oikea pino löytyi viimeistään kahden väärän pinon jälkeen.

Aamupäivä kului työnteon ja huulenheiton merkeissä joutuisasti ja pian olikin lounastauon aika.

Osa porukasta lähti Pirkkalacityn keskustaan eineelle osan jäädessä mutustamaan omia eväitään työmaalle. Ruoan jälkeen joukon työtahti alkoi hiipua ja päätimme lähteä kotiin päin. Vielä oli urakan miellyttävin vaihe eli palkanmaksu jäljellä; rahnua tuli ihan kivasti työmäärään nähden. Sovittuamme vielä tulevamme talkoisiin toisenkin kerran ahtauduimme koko joukolla uskolliseen Talbottiini ja suuntasimme keulan kohti Ylöjärveä toivoen, että rakas ajokkini kestää kotiin saakka ja kestihän se.

(32 ??..22...??..vai 75??? eikun levee?!!22/15..)
(=Sasu)

Osa II

Viimeiset työn sankarit

Vaeltajien toinen puutalkooreissu Pirkkalaan tapahtui sunnuntaina 14.11. Lähtö oli totuttuun tapaan kololta, johon määrättyyn kellon aikaan mennessä oli kerääntynyt pahaenteisen vähän porukkaa. Tarkemmin sanoen lähdössä olivat Sasu, Mikko "Geggo",Seppo sekä Lounasmaan Anna. Päätimme yrittää kalastaa lisää jengiä "ovelta ovelle" menetelmällä. Ensin kurvasimme Kartsalle:

Kun saman suuntainen vastaus tuli myös Reneltä, päätimme tyytyä kohtaloon ja tehdä työt "neljään Pekkaan". Alun lupsakka herjan heitto vaihtui ajoittaisiksi sarjoiksi painokelvottomia sanoja työtahdin kiristyessä ja samalla jengin väsyessä. Kun viimeinenkin lauta oli lajiteltu, vallitsi työmaalla täydellinen hiljaisuus. Saimme mukavan suuruisen palkan ja lähdimme kõröttelemään kohti Ylöjärveä. Kun olimme selvinneet koomasta, yritimme autossa keksiä jotain positiivisia asioita niistä, jotka eivät olleet mukana - emme onnistuneet - .

Lopussä kiitos seisoo, sanotaan mutta se ei paljoa lohduta siinä vaiheessa kun täytyisi tehdä myös koulutöitä. Elikkä suuremmalla porukalla työt olisivat joutuneet eikä kukaan olisi ryytynyt vastaavalla tavalla. Talkoot jatkuvat vielä ja toivottavasti ensi kerralla saamme suuremman joukon kasaan

SUDARI SIVUT

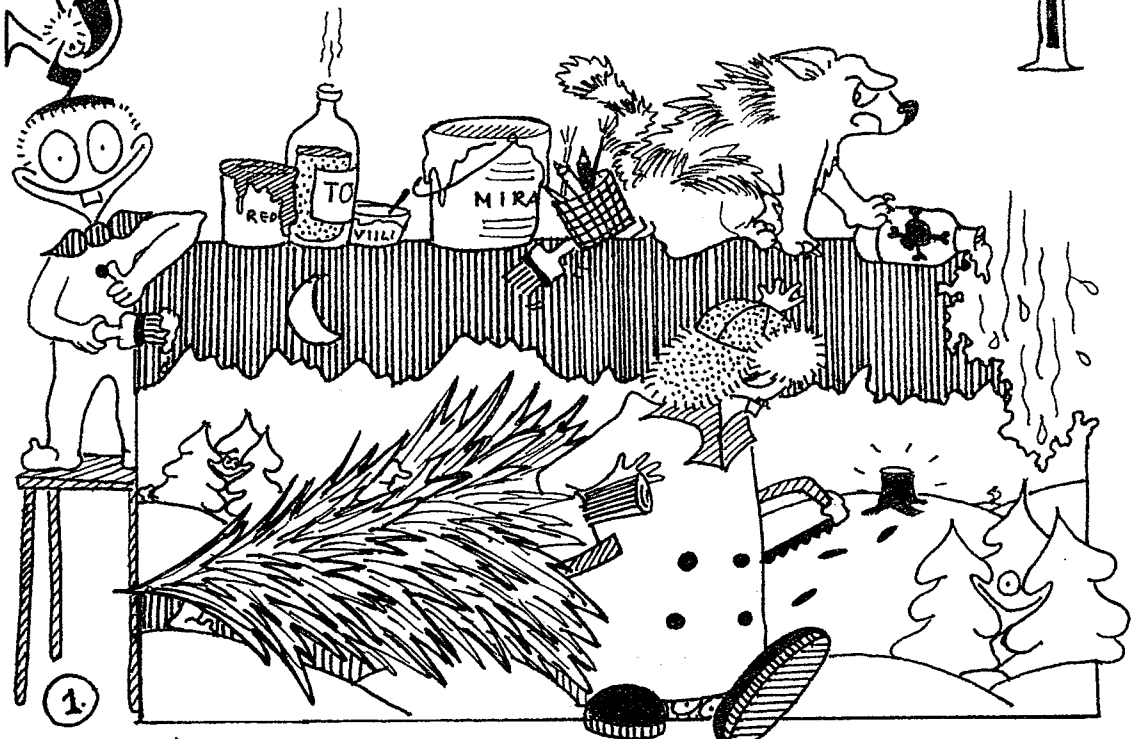

1. ISÄ-OSSI LÄHTI JOULUKUUSTA HAKEMAAN-NAAPURIN METSÄSTÄ. SAMALLA KUITENKIN HUKKUI MIEHEN 10 LASTA. ETSI HEIDÄT TAI ISÄUKOLLA ON SURU PUSEROSSA.

2. ISÄ-OSSIPA LÄHTI KUUSEN SAATUAAN AUTOLLA KOTIIN PÄIN, MUTTA KOSKA KAAHASI REILUA YLINOPEUTTA, POLIISISEDÄT PÄÄTTIVÄT OTTAA HÄNET KIINNI. AUTA NYT POLIISISETIÄ SAAMAAN ISÄUKKO KIINNI

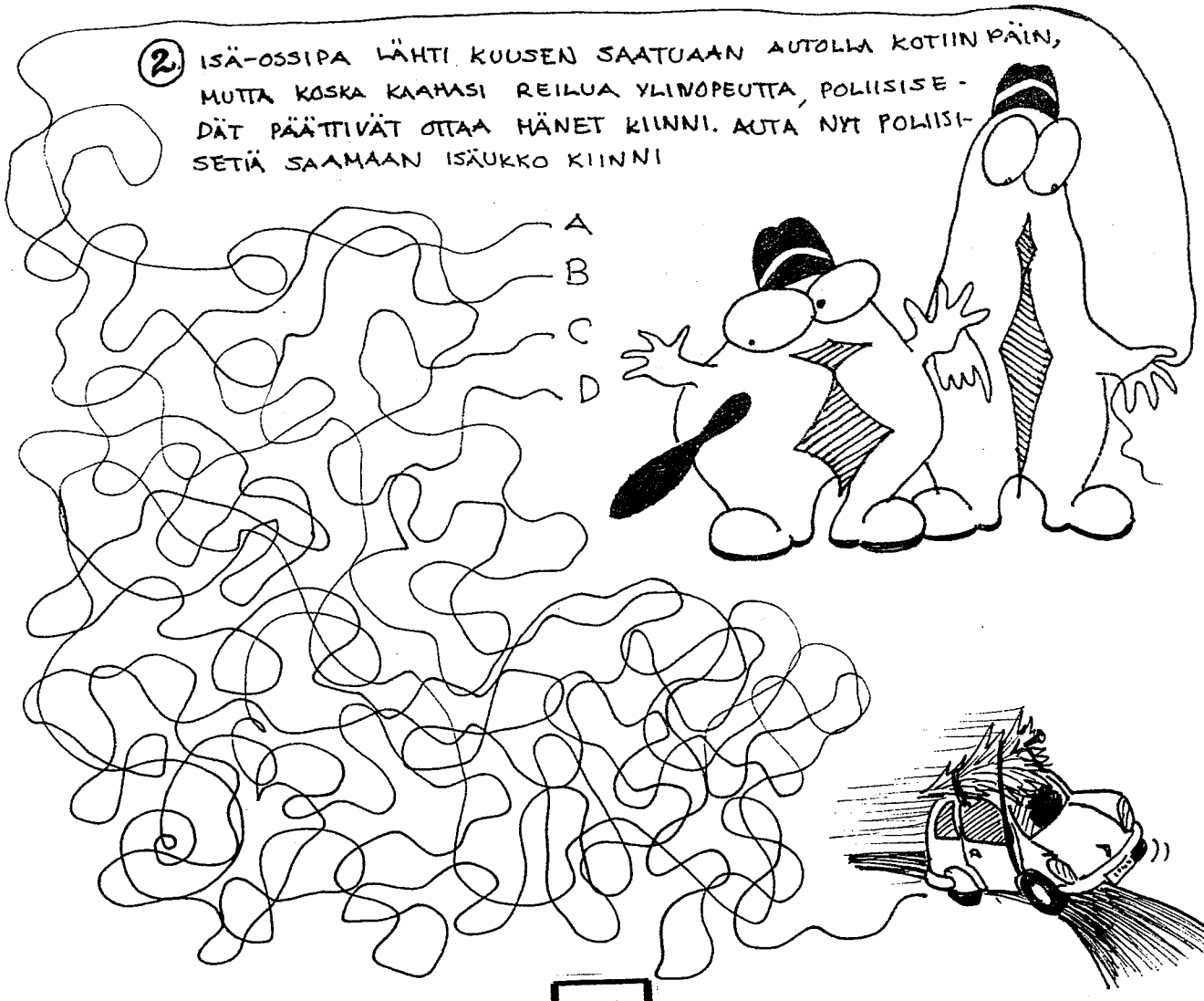

3. ISÄ-OSSIN HURJASTELLESSA TIES MISSÄ, ON OSSI PAKETOINUT KOTONA KOULUN VEISTO- JA PIIRUSTUSTUNNILLA TEKEMIÄ LAHJOJAAN. OSSI VAIN EI OIKEIN HALLITSE SOLMUJA, JOTEN SINÄ SOLMUEKSPERTTI, MITKÄ SEURAAVISTA LANKASYTTYRÖISTÄ KIRISTYVÄT SOLMUIKSI.

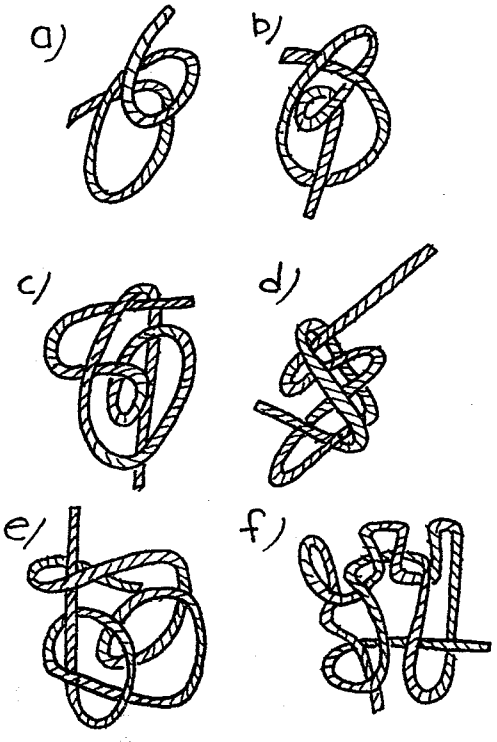

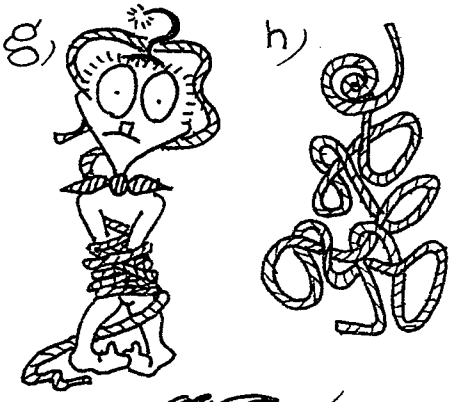

4. POLIISILAITOKSELLA ISÄUKKO-OSSILTA OTETTIIN SORMENJÄLJET, MUTTA KOSKA JÄPIKKÄ OLI PAITSI KIERO, NIIN MYÖS OVELA, PÄÄTTI HÄN HIVENEN HUIJATA POLIISISETIÄ. MILLÄ SORMELLA UKKO-OSSI PAINOI JÄLJEN KAKSI KERTAA ?

peukalo etusormi keskisormi nimetön pikkurilli

nimi Olematon, Ukko-ossi

sos.tur.tun |0|6|1|2|2|7|-|0|0|6|A|

5. KOSKA SENTÄÄN ON JOULU, KIHTIT POLIISISEOÄT PÄÄTTIVÄT PÄÄSTÄÄ ISÄUKON KOTIIN JA EIPÄ AIKAA-KAAN, KUN KOKO PERHE ON JOULUPÖYDÄSSÄ AHTAMASSA SISÄÄNSÄ TIES MITÄ NANNAA. JOULUPÖYDÄSSÄ ON KUITENKIN MUUTAMA SEIKKA MASSUSTI. ETSI NE JA PELASTA LASTEN JOULUILO

Ylöjärven Viittaveljet

" Keltaiset sivut"

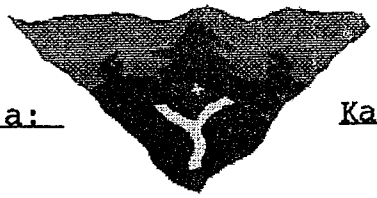

Lippukunnan johtaja:

Petri Borg
Kylvötie 2
33480 Ylöjärvi
Puh:482335

LPKJ:n apulainen:
Pertti Kirmo
Tiikontie
33480 Ylöjärvi
Puh: 3486662

Sihteeri:

Tero Sinisalo
Seinivuorentie
34130 Ylinen
Puh:491182

Rahastonhoitaja:

Minna Lehtonen
Sotkankatu 21 B 26
33230 Tampere
Puh:482559

Akela:

Marko Paalanen
Nokian valtatie 6
museo
37100 Nokia

Sampo:

Mikko Hannula
Latvatie 8
33470 Ylöjärvi
Puh: 483533

Valtermanni:

Sasu Karkiainen
Keijärventie 6
33480 Ylöjärvi
Puh:482028

Kaluston hoitaja:

Pete Risku
Innontie 5
33480 Ylöjärvi
Puh: 482048

Lehden päätoimittaja:

Seppo Merikoski
Lyhdetie 7
33480 Ylöjärvi
Puh: 481776

Vartioiden johtajat:

Kotka-vartio:
Lasse Haapa
Havutie 1B6
33470 Ylöjärvi
Puh: 482218

Ilves-vartio:
Tero halmela

Susi-vartio:
Sami Lindfors
Pohjajärventie 20
33430 Vuorentausta
Puh: 483130

Kärppä-vartio:
Anna Lounasmaa
Loilantie 7
33470 Ylöjärvi
Puh: 485626

Uusi-vartio:
Joonas Laitinen
34110 Lakiala
Puh: 492359

Uusi-vartio:
Mikko Mäkitalo
Vuorenahteentie 4
33430 Vuorentausta
Puh: 443516